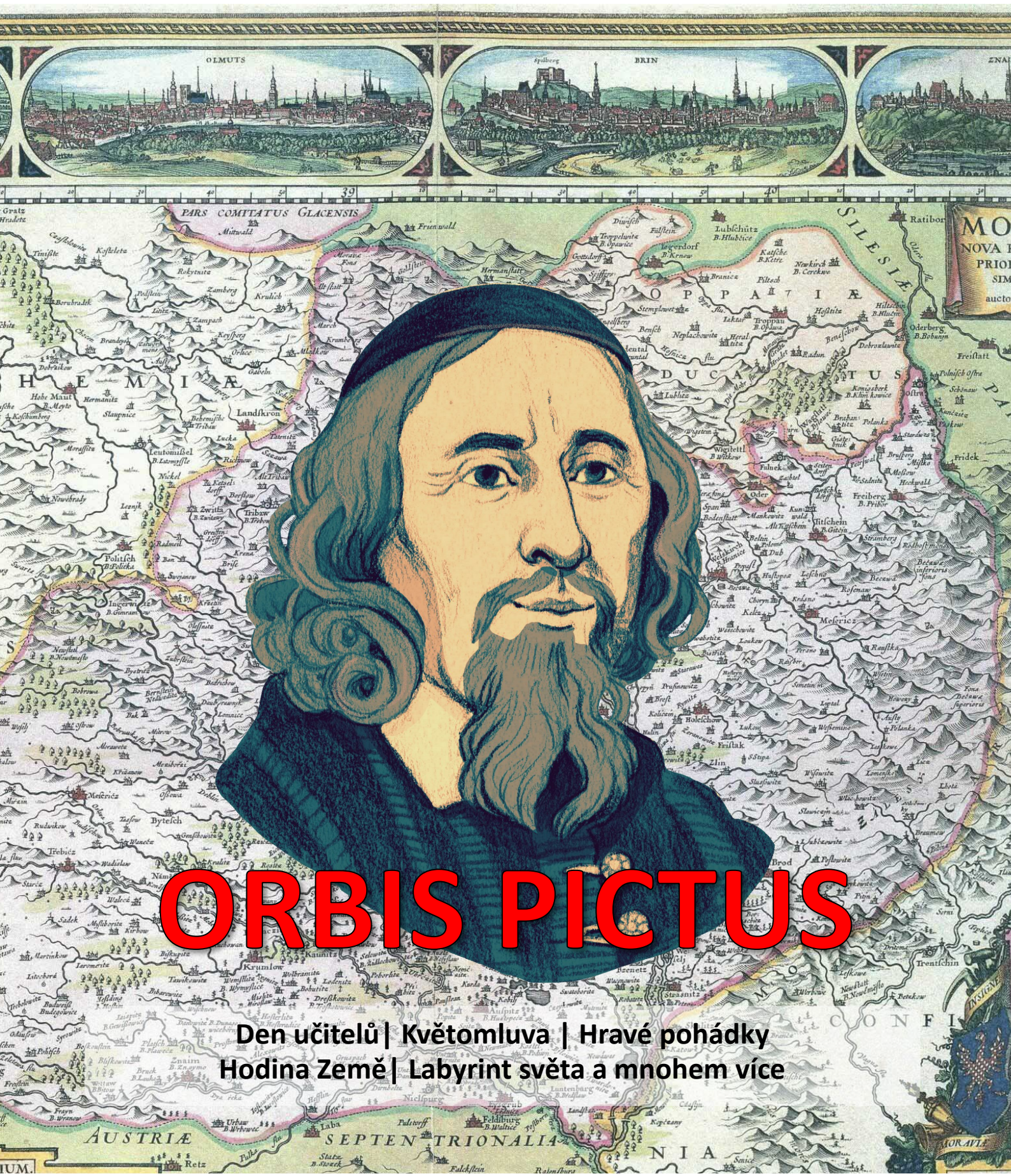




AGNES

Školní časopis
ZŠ Anežky České,
Ústí nad Labem
Ročník 2021
Číslo 3



ORBIS PICTUS

Den učitelů | Květomluva | Hravé pohádky
Hodina Země | Labyrint světa a mnohem více

Obsah

- 3 Den učitelů
- 4 Co bych naučil své učitele
- 5 Jan Amos Komenský
- 6 Ideální škola
- 9 Hravé pohádky
- 12 Srdce pro zdravotníky
- 13 Labyrint světa a ráj deváťáka
- 17 Hodina Země 2021
- 18 Jamí chvilka poezie
- 19 Mluvíte jazykem květin?
- 21 Zameť si před svým prahem
- 22 Úkol a výzva na duben

Agnes je latinsky Anežka.
Koncovka **-gnes** také odkazuje
na řecké **gnósis** (poznání).

AGNES, školní časopis Základní
školy Ústí nad Labem, Anežky
České 702/17, p. o., vychází ne-
pravidelně

Redakční rada:

Mgr. Kateřina Suchá

(sucha@zsanceske-ul.cz)

Mgr. Jan Musil

(musil@zsanceske-ul.cz)

Redakce si vyhrazuje možnost
příspěvky podle potřeby krátit a
upravovat.

Komenský na distanční výuce

Osobnost Jana Ámose Komenského je pro Čechy něco tak známého, že snad nebude moc jiných, slavnějších postav české historie, o nichž by slyšela také celá Evropa.

Komenský, jehož životopis najdete na s. 5, se nesmazatelně zapsal do světového školství jako inovátor. Dnešním jazykem bychom asi řekli, že založil školní start-up, který se velice úspěšně rozvíjel až do dnešního celosvětového impéria. Jan Ámos totiž po dlouhém zkoumání přišel s tím, že učit se něco nazpaměť je pro zlost a každý by se měl snažit učit tak, aby mu to k něčemu bylo. A nejlépe přímo na životních zkušenostech a příkladech. Otevřel tedy škole celý svět—nic by nemělo být překážkou a vše, co dítě zajímá, by se ve škole prostě mělo odehrát.

Jsi fanoušek deskových her? Oukej, pojďme na příkladu třeba Carcassonne řešit prostorovou představivost, strategii, matematiku, kombinatoriku a trochu dějin. Rád běháš? Jasně, pojďme běhat ven do lesa a mezi stromy si dáme orientační běh od dubu k javoru, od přírodopisu k zeměpisu či fyzice. Všechno souvisí se vším. Jak ve skutečném světě, tak i v Komenského škole. Tedy té ideální.

Ještě jednu, možná vůbec nejzávažnější metu Komenský novým přístupem ke škole sledoval: aby každého bavila.

Komenský se také staral o lidskou duši mimo školu, tak se při dalším psaní pustil i do vyšších příček naší mysli. V *Labyrintu světa* (věnují se mu i deváťáci na s. 8) dal fantazii hodně prostoru a popsal putování člověk skrze Ráj i své Srdce.

A tady, když spojíme obě velké Ámosovy myšlenky, vyjde nám opravdu obrovské množství moudrých slov, na něž můžeme v Komenského dílech narazit. Já s i půjčím jednu a trochu ji přetvořím, asi nepřekvapí nikoho z našich čtenářů, když se bude týkat školy:

Škola je místem, kde se přírodní materiál, známý též jako děti, opracovává a zušlechťuje, aby nezůstal pouhým materiálem a vznikla z něho všestranná, vzdělaná, živá a aktivní bytost.

Jan Ámos by jistě také koukal na současné hodiny: nevěřicně by zíral na monitor, marně hledal děti v lavicích a netrpělivě v ruce žmoulal kus křídly...

Nezbývá nám než si vzájemně přát, abychom se mohli snad již brzy sejít ve třídách a ducha velikého Učitele národů potěšit nějakou pěknou, pořádně užitou a užitečnou hodinou. Společně. Ve škole. A na to se těšme.

Vážení čtenáři, přinášíme vám březnové číslo, které jsme zasvětili Janu Ámosovi, škole a jaro. Přejeme vám, abyste si jaro užili, na školu se těšili a na Jana Ámose si vzpomněli pokaždé, když se před vámi objeví nějaký úkol, který považujete za obtížný—zušlechťujeme se! My, vaši učitelé, i vy, naši žáci. Veselé Velikonoce vám všem!

Den učitelů

Milé kolegyně, milí kolegové,

ráda bych vám všem touto cestou popřála vše nejlepší ke Dni učitelů.

Co by asi dnešní době říkal Jan Amos?

My všichni si vybavíme den, kdy jsme slyšeli: ŠKOLY SE ZAVÍRAJÍ. Byl březen 2020, všichni se s vervou pustili do práce, nastavili si pravidla se svými třídami, šili roušky a říkali jsme si, že to bude rychle za námi. Tehdy by nás asi nikoho nenapadlo, jaký spád budou mít události tohoto školního roku.

Učitelská profese je naprosto specifická a pokud je někdo učitelem, je to proto, že je odborníkem ve svém oboru, je lidský, empatický, ale hlavně je učitelem proto, že má rád děti.

Cosí nám chybí

Každý z nás si vybaví hodinu, která se tzv. povede a práce dětí nás nabije energií. Náš stanovený cíl hodiny padl na úrodnou půdu, děti si hodinu užily a na konci hodiny se diví, že už je konec. Každý z nás si také vybaví hodinu, kte-

rá i přes veškerou snahu nesplnila vaše očekávání, protože v tu chvíli jsme právě nebyli s dětmi na stejné vlně. Ale hlavně, každý z nás má rád školu plnou dětí. Když to letos začalo (mám letos jako školní rok), tak jsem si všimla jedné věci. Ti, co byli v budově školy, chodili schoulení a tvrdili, že je jim zima. Topení bylo na plný ceres. ALE, v budově chyběly ti, kteří ty zdi prohřejí – DĚTI.

Stále se učme

Za tu dobu, co se uzavřely školy, jsme se my všichni, učitelé, žáci, provozní zaměstnanci, rodiče našich žáků, posunuli. Pro mnohé paní učitelky (i pro mě) byl počítač do té doby pracovní nástroj,

který sice používám, ale že bych ho milovala... Možná, že tak na tom byly i některé děti, natož rodiče. A vidíte. Osvojili jsme si nové dovednosti, výuka dostala naprosto nový směr a já vždy jen čekám, o jakou další aktivitu obohatíte své online hodiny.

Doba je velmi náročná a já mám pocit, že ne všichni si uvědomují, jak obrovskou práci pro děti a pro celou společnost děláte. Pravdou je, že pracujete tak svědomitě, že nesdílím obavy o to, jak to bude vypadat, až se žáci vrátí do školy. Jsem přesvědčená, že pouze navážou nit v konverzaci, která

byla přetržena v říjnu. Vím, že se postaráte i o to, aby dětské kolektivy překonaly problémy, které se za dobu distanční výuky nashromadily.

Komenský se diví

Vrátím se k otázce z úvodu?

Komenský by se určitě pozastavoval nad všemi stránkami současného života. Možná, že by si povzdechl nad některými pokyny, nápady a náměty pro vzdělávání – úpravy RVP, pokyny z MŠMT, apod. Myslím, že by pojal podezření, že kdesi za horou Říp

je kdosi tahá z klobouku. Co by ale určitě ocenil je to, že navzdory všemu, co se děje, jste zůstali těmi skvělými a lidskými učiteli, kteří jsou tady pro svoje děti a jsou ochotni vždy podat žákům pomocnou ruku. A to není samozřejmé.

Za to všechno si vás vážím a přeji pěkný a hlavně zdravý Den učitelů.

Mgr. Jindra Šteflová, ředitelka školy



Co bych naučil(a) své učitele

U příležitosti Dne učitelů jsme požádali žáky na 2. stupni, aby si s námi, svými učiteli, vyměnili na chvíli místo. V anketě jsme se jich totiž zeptali, co by chtěli naučit své učitele, kdyby si mohli stoupnout před tabuli právě oni:

π

Asi bych je chtěla naučit něco co dělám a co mám ráda např. Ježdění na trekových bruslích, pletení náramku z bavlny atd... A taky bych je chtěla naučit že i když jim někdo nadává nebo je nemá rád kvůli tomu jak učí tak aby se neměnili a byly pořád takový jací jsou....

Jak přežít s neposlušnou třídou

Kdybych to uměl na 100% tak bych je učil něco o vesmíru například co je to mlhovina, co černá díra nebo jak vznikají hvězdy.

Nic. Vše co by měli umět umí.

Své učitele, učitelky bych ráda naučila, to co dělám nejraději: malovat, háčkovat, korálkovat, drátkovat, vyšívat. Protože pro mě je to relax a snad by to někoho zaujalo.

Všechno co bude v mých silách.

Chtěla bych je naučit jak doma pěstovat kuřici, meloun a citrusy.

Hodinu jsem přemýšlela, ale nenapadlo mě nic, co by učitelé a učitelky neuměli či neznali. Pro mě jsou dokonalý.

Český pedagog, reformátor, spisovatel, filozof, překladatel, biskup Jednoty bratrské a mluvčí protikatolické emigrace, jedna z největších postav českých kulturních dějin ...

Narodil se 28. března 1632 pravděpodobně v Nivnici u Uherského Brodu, zemřel v Amsterdamu 15. listopadu 1670. Oba rodiče mu zemřeli, když mu bylo dvanáct let. Poté vyrůstal u příbuzných ve Strážnici, kde navštěvoval bratrskou školu, později se se vzdělával na latinské škole v Přerově, jako budoucí kněz připojil ke svému křestnímu jménu Jan biblické jméno Amos. V letech 1611 až 1614 studoval v Německu a také cestoval. Po návratu na Moravu vyučoval na bratrské škole v Přerově, stal se knězem, rovněž se poprvé oženil. Po bitvě na Bílé hoře byl jako jiní nekatoličtí duchovní pronásledován, morová epidemie ho připravila o ženu a děti. Poté pobýval v Brandýse nad Orlicí, kde napsal své alegorické dílo **Labyrint světa a ráj srdce** a v r. 1624 se podruhé oženil. Následujícího roku byl odeslán do polského Lešna, aby tu připravil půdu pro bratrskou emigraci z Čech a Moravy a se stal představeným bratrského gymnázia. Začal se orientovat na problematiku školství a vyučování, vznikla tak jeho **Didactica**. V roce 1632 byl zvolen jedním z biskupů Jednoty bratrské.

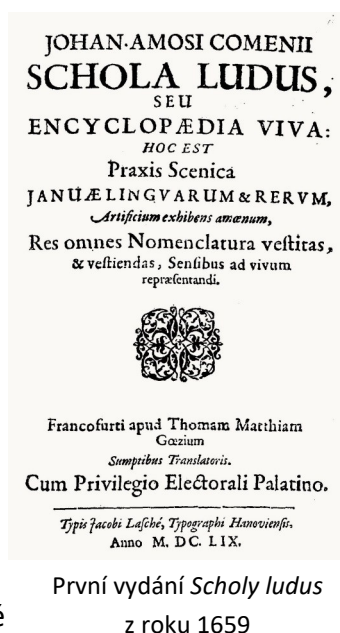
Svémi pedagogickými a pansofickými pracemi se stal známý po celé Evropě. Londýnský obchodník S. Hartlib propagoval jeho myšlenky mezi členy britského parlamentu a zajistil mu pozvání do Anglie, tam se však schylovalo k revoluci, proto Komenský odešel do evangelického Švédska, s nímž spojoval naděje na zvrát poměrů v českých zemích během probíhající třicetileté války. Vestfálský mír roku 1648 pro něj znamenal velké zklamání, navíc mu po návratu do Lešna zemřela druhá manželka, aby zajistil výchovu nejmladších dětí, oženil se potřetí a

přesídlil na výzvu knížete Rákocziho do Uher, kde se ujal modernizace školství v knížecích državách. Roku 1654 se vrátil do Lešna, které bylo následujícího roku vypáleno. Požár zničil Komenskému knihovnu a četné rukopisy. Tehdy využil pozvání do Amsterdamu, zde prožil svá poslední léta, obklopen úctou a uznáním.

Jan Amos Komenský byl mužem, který v době třicetileté války sepsal první moderní učebnice a položil základ modernímu školskému systému. Výuka v 17. století nebyla snadná. Žáci se učili pod dohledem domácích vychovatelů, a to často v těžko srozumitelné latině. Komenský navrhl zcela revoluční řešení, prosadil zavedení tříd. Z výuky nevylučoval ani méně bystré žáky, jeho zásada *omnes omnia omnino* znamená, že mají být učeni všichni, všemu, všemi dostupnými prostředky, a to postupně a přirozeně v logicky navazujících krocích. Zavedl čtyřstupňový systém vzdělávání od mateřských škol, přes základní a střední, až po vysoké. Tento

systém přetrval do dnešní doby, a to včetně *Apoemie*, neboli cestování za poznáním. Vrcholem jeho pedagogické soustavy je *koncept celoživotního vzdělávání*: člověk by na sobě měl pracovat i v dospělosti a stáří a nikdy by neměl přestat se sebezdokonalováním. V průběhu svého pobytu v Uhrách si ověřil, jak se žákům pracuje s jeho učebnicemi, jen díky tomu vznikla díla **Orbis sensualium pictus** (Svět v obrazech) a **Schola ludus** (Škola hry), ale jen s tím se nespokojil a připojil nové metody. Začal systematicky upravovat tzv. školské hry, cenil si jich zejména proto, že přítomnost diváků dokázala ukázat i toho nejproblémovějšího žáka a nemotivovala jen žáky, ale také učitele, který se díky tomu stával lepším pedagogem. I když bylo snadné oslovovat publikum vybranými a nesrozumitelnými příklady učenosti, postupoval od jednoduchého ke složitějšímu a plně respektoval úroveň posluchačů. Byl skutečným Učitelem národů.

- • -



Ideální škola

Berme to tak, že každá škola má drobnou chybkou. Někomu může chybět třeba bazén, někomu zvonění... A my jsme poprosili naše pátáky, jestli by nám takovou ideální školu popsali, a čtvrtáky, jestli by ji dokázali nakreslit. A víte co se stalo? Oni to pro nás udělali!

Děkujeme všem paním učitelkám, že se do ideální školy se svými žáky pustily.



Škola by měla být veliká. Ve škole bych chtěl plavecký bazén. Začínali bychom v 9:30 a končili ve 14:55 i s obědem. Vyučování by bylo normální, ale učilo by se jen pondělí, úterý, středa a pátek. Ve čtvrtek by bylo volno.

Ondra Kašpar

Školu bych hezky barevně vymaloval a postavil bych tam jezdící schody. To by určitě ocenili i učitelé, kteří pořád běhají sem a tam. V každé třídě by se mi také líbil vlastní kostlivec :-)

Kryštof Martinů

Ráda bych, aby alespoň o přestávkách byly povolené telefony. Také aby byly znovu žakovské knížky a já mohla rovnou vidět svoje známky a ukazovat je. Na každém patře bych chtěla automaty na jídlo. A ve třídě "gaučíky", kde bychom trávili přestávky. A úplně nejvíc bych chtěla každý týden jednu hodinu, kdy bychom si povídali o tom, co jsme celý týden dělali, co bychom mohli změnit atd.

Kristýna Dulíková

Moje škola by byla dvoupatrová. V prvním patře by byl první stupeň a ve druhém by byl druhý stupeň. Učila by se tady čeština, angličtina, němčina. Taky bych nechal založit školní kapelu. Škola by měla i svého vlastního školního maskota a samozřejmě by nesměly chybět ani kroužky.

Jan Matta

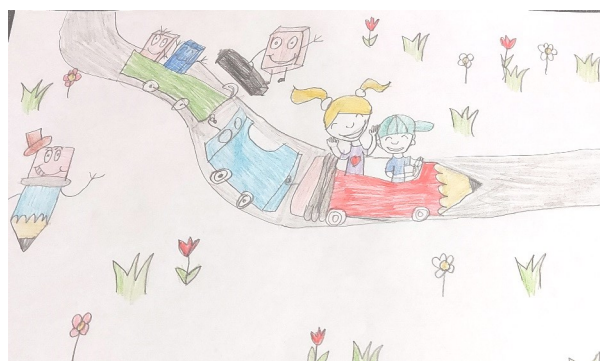




Každá místnost bude mít šest stolů a dvacet židliček. Bude tam velká herna. Do družiny se bude moct chodit do třetí třídy.

Svou školu si představuju jako velkou budovu ve tvaru zeleného balvanu. Bude mít čtyři patra. Před ní vidím krásnou zahradu s fontánou a stánek se zmrzlinou. Každá učebna bude vymalovaná podle přání žáků. Ve třídách budou interaktivní tabule, už se nebudou používat křídly. Každý měsíc se budou pořádat výlety do cizích zemí. Paní uklízečky budou jezdit na samo umývacích autech a učitelé budou mít luxusně vybavené kabiny.

Max Dyskalenko



Na každém patře bude devět tříd. Na dolním patře budou prvňáci, druháci a třetáci. Čtvrtáci, pátáci a šestáci budou na druhém patře. A na posledním patře budou sedmáci, osmáci a deváťáci.

A ještě si neodpustíme ideální školu v podobě poezie od 7.A:

Lucie Drbalová, 7. A

Vysvědčení

Za chvíli bude vysvědčení,
co se asi na něm změní?
Budou samé jedničky,
pro kluky a holčičky?

Uvidíme za chvíli,
jak moc jsem se snažili?
Jestli bude dvojka,
nebo třeba trojka.

Ať už to je tak nebo tak,
k učitelce padne zrak.
Za známky jí děkujeme,
a z jedniček se radujeme.

Vyskočíme z lavice,
těšíme se nejvíce.

Že už budou prázdniny,
budem' dělat blbiny.

Vojtěch Janečko, 7. A

To je dneska ale den,
cítím se jak oliheň.
Moje známky žádná sláva,
Naše vláda bere nám práva.
Sedím jenom u stolu,
Vůbec za to nemohu.

Panebože já chci školu,
ať už jsme všichni spolu!



Iva Kopecká, 7. A

Každé ráno v pondělí,
zazní budíkové zvonění.
Musím se připravit do školy,
budu muset dělat úkoly.
Na hodinu přijde učitelka,
vypráví nám co je včelka.
Přírodopis do je věda,
pochopit se celý nedá.
Bavíme se o přestávce,
o čem se budem učit v občance.

Vojtěch Lípa, 7. A

O přestávce v 7.A
se to pěkně otrásá.
O hodině je to jiné,
to si ani nešpitneme.
Učíme se čtení psaní,
umíme i vyprávění.
Počítáme, rýsujeme,
íčka všude doplňujeme.
Po zvonění na obídek
A pak máme chvíli klídek .
Pak běžíme hurá domů
Zastavím se u záchodu,
Hodím bobek nebo dva
Zítra, školo, zase PA!

Vít Schánělec, 7. A

Rád vzpomínám na časy,
hrůzou mi vstávaly vlasy,
musel jsem jít ráno do školy
a po večerech psát úkoly.

Nyní už jen v pokoji
se online spojuji,
a ještě v pyžamu,
plním online výuku.

A photograph of a school timetable table. The table has columns for 'Povinné předměty' (Mandatory subjects) and 'Volitelné předměty' (Optional subjects). The rows list various subjects like 'Český jazyk a literatura', 'Anglický jazyk', 'Prvouka', 'Matematika', 'Vědní výchova', 'Vědní výchova', 'Vědní výchova', 'Vědní výchova', 'Vědní výchova', 'Vědní výchova'. The table is filled with numbers indicating the frequency of each subject.

Hravé pohádky

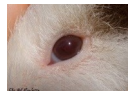
Onehdy jsem vedli takový rozhovor o pohádkách. A zase jsme měli nápad. Obrázkový! No a protože jsme nebyli líní napsat těm správným lidem, můžete se díky 7.A a 7.B podívat do příběhu s obrázky. Děkujeme paní učitelce Suché a panu učiteli Reinhardtovi za spolupráci.

Můj táta má  a ten  je velmi hravý. Rád  a  na ostatní psi. Rád  a  . Nerad se  . nechává  ,ale rád  u mě, nebo  na  a rád se mnou chodí na  ,nebo rozkousává  .

Lukáš Toman, 7.A

Máme doma , jmenuje se Bobina. Je černobílá a je s ní velká sranda. Chová se totiž jako , když je puštěná mimo klec, přiběhne, olizuje nás a vyžaduje pozornost jako . Má svoji klec a tu považuje za svůj . Takže když jí někdo do klece šáhne, bere to jako útok do soukromí a hned zavrčí jako  a někdy i zaútočí jako . Má ráda seno a . Když se stane, že jí zapomeneme dát jídlo, dá to najevo. Začne bouchat miskou o klec, a je jedno, jestli je  nebo . Její nejoblíbenější hračkou je , strká do něj a vypadá přitom jako zkušený fotbalista. Je to náš miláček a máme jí rádi 

Vít Schánělec, 7.A

 **NAROZENINY**
K  jsem dostal od  krásné  chlupaté , který jsem si vždycky  moc přál. Koukalo na mě z  a já jsem si ho hned . Měl jsem obrovskou radost. A hned jsem vymýšlel jméno, ale nemohl jsem na žádné přijít. Má dlouhou chlupatou srst, skoro mu vůbec nejsou vidět  a také krásně piští.

Hned jsem se s ním chtěl pomazlit, otevřel jsem

 a chtěl vzít na , ale

 místo toho mě to úžasné kouslo. A hned jsem měl jméno, začal jsem mu říkat Kousálek. Brzy jsme si na sebe zvykli a jsme skvělí kamarádi,

 ale to kousání mu zůstalo dodnes. V  jsem mu udělal velký výběh, aby nebyl pořád zavře-

 ný v  vždycky jen upozorňuje, aby nikam neuteklo a něco neprokousal. Musím mu pravidelně čistit tu jeho velkou klec, měnit



, aby nebyli všude bobky a dávám pozor,



aby měl dostatek krmení a . Ve



jsem mu nakoupil samé dobroty, který mu moc chutnají. Jednou odpoledne jsem bohužel



zapomněl zavřít od klece a můj milý Kousálek utekl, a dokonce porazil můj krásný výběh a já ho nemohl najít, hledal jsem docela dlouho a všude, už



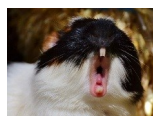
se zdálo, že utekl i z a měl jsem



strach, že mi vynadá, že se o něj neumím



postarat. Tu najednou jsem uslyšel za pištění, kouknu a vidím mého Kousálka jak tam uvízl. Pomohl jsem ho vysvobodit a on mě za odměnu opět



kousl těma jeho velkýma . Dal jsem ho



zpátky do a byl moc rád, že to nezjistila.



Opravdu se z nás stala báječná a já jsem rád, že ho mám. Dokáže mě rozveselit, když mám špatnou náladu a nebo, když mi je smutno.

Nikdy bych ho za nic na světě nevyměnil.

Martin Přikryl, 7.A



Žila byla jedna jménem Julie, která si žila



úplně normální život. Měla skvělou i přátele, zkrátka neměla si na co stěžovat. Ale však



jednoho dne se Julie vzbudila, vstala z a hned cítila, že není něco v pořádku.



Jako každý den, šla do na snídani. Ob-



vykle snídá s , ale tentokrát nikdo ani nic v kuchyni nebylo. Julie byla zmatená, nevěděla co se



děje. Napadlo ji mamince, ale nikdo ji to nez-



vedal. Julie se posadila na , zapla si . V



televizi dávali zprávy. "Na křižovatce mezi a



došlo k vážné auto nehodě...".

V tu chvíli Julii došlo, že rodiče s jejím bratrem jeli



ráno k ."Dva dospělí a jedno dítě hned na mí-



stě zemřeli". Zastavilo se ji , nemohla přestat brečet. Byla tak vyčerpaná, až nakonec usnu-



la. Když se probudila, ležela ve své . Přišlo jí to divné, protože věděla, že usnula v obýváku na



. Julie rychle běžela do , kde

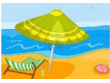


viděla, že u sedí její rodiče s bráchou. Byla štěstím bez sebe. Všechny je pevně objala a u snídani jim vyprávěla, co se jí za strašný sen zdálo.

Kristýna Povějšilová, 7.B

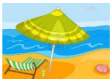
Příběh o ztraceném (Hajánkovi)

Holčička Terezka odcestovala  s rodinou na letní dovolenou k  . Jako každé ráno, i

dnes, se vydali na  . Na pláži si malá Terezka hrála a stavěla  z písku se svým oblíbeným

plyšovým  Hajánkem. Cestou zpátky na  Terezka spořádala 6 kopečků  . Když přišla do

pokoje, začalo jí bolet břicho. Terezka si vzpomněla, že nemá svého  . Všichni Hajánka hledali, do-

konce byli i na  , ale nic. Nakonec se šli zeptat zmrzlináře, ale ani on nevěděl, kde by Hajánek

mohl být. Vrátili se tedy na hotel. Terezka si zalezla do  a maminka jí slíbila, že ráno prohledají

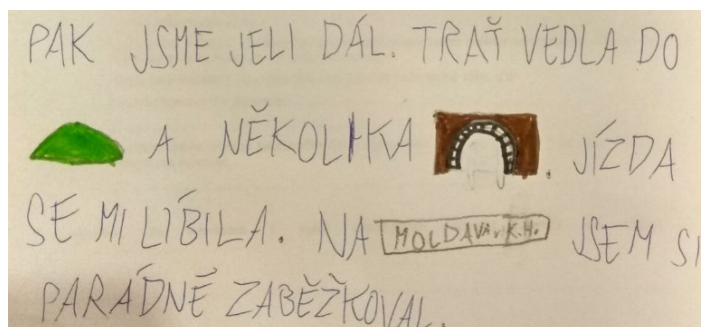
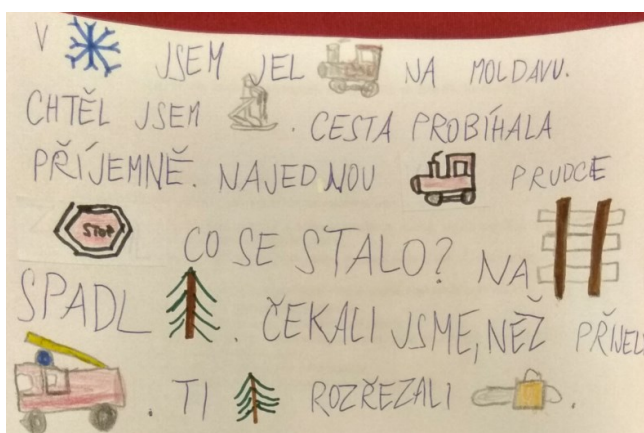
celý pokoj a Hajánka určitě najdou. Terezka souhlasila, objala  a zachumlala se pod  . Strčila

ruku pod polštář, a kdo tam nebyl? Až úplně vzadu se schovával Terezky  . Všichni byli moc rádi, že

se Hajánek našel a Terezka mohla v klidu usnout. Jen jedno Terezce vrtalo hlavou: „Jak se mohl Hajánek

dostat zpátky do pokoje?“

Anna Vlasáková, 7.B



Filip Racek, 7.B

Srdce pro zdravotníky

V současné obtížné epidemiologické situaci je jakékoliv vyjádření poděkování a podpory všem zdravotním sestřičkám a lékařům pečujících o pacienty s koronavirem důležitým povzbuzením v jejich práci.

Naše „Anežka“ se také přidala ke společné výzvě, která našim zdravotníkům takové poděkování vyjádřila. Zapojili jsme se do projektu SRDCE PRO ZDRAVOTNÍKY. Žáci z prvního i druhého stupně vyrobili krásná srdíčka, do kterých namalovali hezké obrázky, napsali krátké vzkazy, poděkování. Srdíčka budou zdobit trolejbuses a některá se v nemocnici předají zdravotníkům.

Hezký nápad, ale přiznám se, že když jsem tento dobrovolný úkol zadávala, tak jsem se trochu obávala, jaký bude výsledek. Distanční výuka není snadná, ale přesto si mnoho z vás našlo čas i na jeden úkol navíc, chtěli jste někomu udělat radost, prostě jen tak, a protože jste úžasní.



Labyrint světa a ráj devátáka: Setkání s JAK

Jedno z opravdu velkých literárních děl, díky němuž je Komenský známý napříč světem, je jeho příběh **Labyrint světa a ráj srdce**. Popisuje v něm putování světem skutečným i tak trochu neskutečným a hledání smyslu života.

My, co známe *Stopařova průvodce po galaxii*, dávno víme, že odpověď na tuto otázku je 42, ale přeci jen jsme pokoušeli 9.A a B s paní učitelkou Károvou, kteréžto převelice děkujeme. Putování za Komenským začíná na letišti...

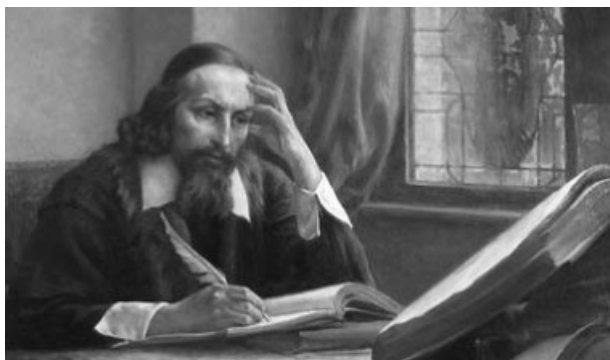
Včera jsem oslavil své jednadvacáté narozeniny. Už před rokem jsem odmaturoval a od té doby jsem měl v sobě neodbytnou touhu. Touhu poznat svět. Tak jsem si jednoho dne sbalil věci do krosny, řekl plačící mamince sbohem a vydal se na cestu. Měl jsem to už delší dobu

v plánu, a tak mě kamarád odvezl na letiště do Karlových Varů, kde jsem skočil na první let do Los Angeles. Po úmorném osmihodinovém letu jsem si na letišti koupil dvojité espresso s karamellem a vyšel ven. Bylo osm hodin ráno, slunce šplhalo na oblohu. Začal jsem se rozhlížet a přemýšlet, odkud a jak bych začal. Když se najednou přede mnou objeví Afroameričan. V posilovně nezahálel, svaly mu napínaly tričko sebemenším pohybem ruky. Koukal na mě pronikavým pohledem a po chvíli se zeptal: „Čau, bro, odkud jdeš? „Co?“ ptám se zaskočeně. „A kam deš?“ „Cestovat. Chci poznat svět.“ vyhrknu. „Aha... A průvodce máš?“ „Na co, mám GPS a Google mapy, ne?“ „LOL, no tak to by ses daleko nedostal.“ směje se. „A mapu Los Angeles znáš?“ ptá se dál. „Ne, to neznám.“ nervózně odpovím. „Je to labyrint. Je v něm tolik budov a míst, že ten, kdo do něj vešel bez průvodce, se nakonec jen motal sem a tam a už nikdy nevyšel. „He? Cože?“ podívám se. „Jojo, neradil bych ti, aby ses tam vydal sám. „Hm, no, jenže, jakoby, kde mám nějakého jakoby průvodce vzít?. „Od toho jsem tu jako by já.“ Usměje se tajemně a odkryje zářivý úsměv

jak z reklamy na Colgate. „Ty? si děláš srandu, ne?“ ptám se, celý zmatený rychlým sledem událostí. „Jo. Já. Jako fakt.“ zopakuje. Odkáslám si: „A jak se jmenuješ?“ „Všudybud. Rád ti pomůžu, tak jako jiným. Pod' už.“ naléhá. Přestože jsem docela zmatený, vydávám se s Všudybydem na pouť labyrintem světa.

A pak bychom tu měli ještě jeden dopis:

Milý Amosi,



původně jsem Tě chtěl požádat o rozhovor do školního časopisu, ale já už nemůžu, fakt ne. Kdybys viděl, co se tady děje! Nechápal bys! Poslední rok se učíme jen ze svítící krabice, s učiteli a se spolužáky se vidíme jen na placato, a to jen občas, když

zrovna není „výpadek na trati“. Celé dny sedíme zavření v pokoji, shrbení nad klávesnicí, svaly ochaňují, kila přibývají. A ať se my i učitelé snažíme sebevíc, kvalita výuky prostě nebude a nemůže být taková, jako kdybychom seděli v lavicích.

Amosi, je to hodně ujetý říct, že mi škola chybí?

Je to divná doba. Koronová. Něco jako u vás mor. Taky epidemie. Taky spousta nemocných, spousta mrtvých. Jen teď máme lepší léky, takže rozsah snad nebude takový...

Amosi, myslíš, že bychom se mohli vidět třeba na Teamsech?

Vojtěch Trost, 9. A

A nakonec rozloučení:

<i>Amos velký vědec byl,</i>	<i>rájem srdce jej nazýval.</i>
<i>život vědě zasvětil.</i>	<i>Orbis pictus nám napsal,</i>
<i>Pro národ své knihy psal,</i>	<i>aby národ zas povstal.</i>
<i>každý z nich rád studoval.</i>	<i>Další dílo co nám dal,</i>
<i>Labyrint nám odkázal,</i>	<i>Branou jazyk rozvázal.</i>

K Labyrintu a další Komenského dílům jsme požádali také vyučující výtvarné výchovy, jestli by neměli po ruce nějakého šikovného malíře, který by nám vytvořil ilustrace k textům o Amosovi. Paní učitelky Šilhavá a Katzerová přislíbily výtvarný zázrak a on se opravdu stal. Přejde nám škoda využít krásných obrázků jen pro ilustraci, proto věnujeme jejich autorům větší místo, které si jejich okna do světa (Orbis pictus jako skvělé Komenského dílo), určitě zaslouží.



Adéla Landtová, 9.B

Amina Najpova, 8.C

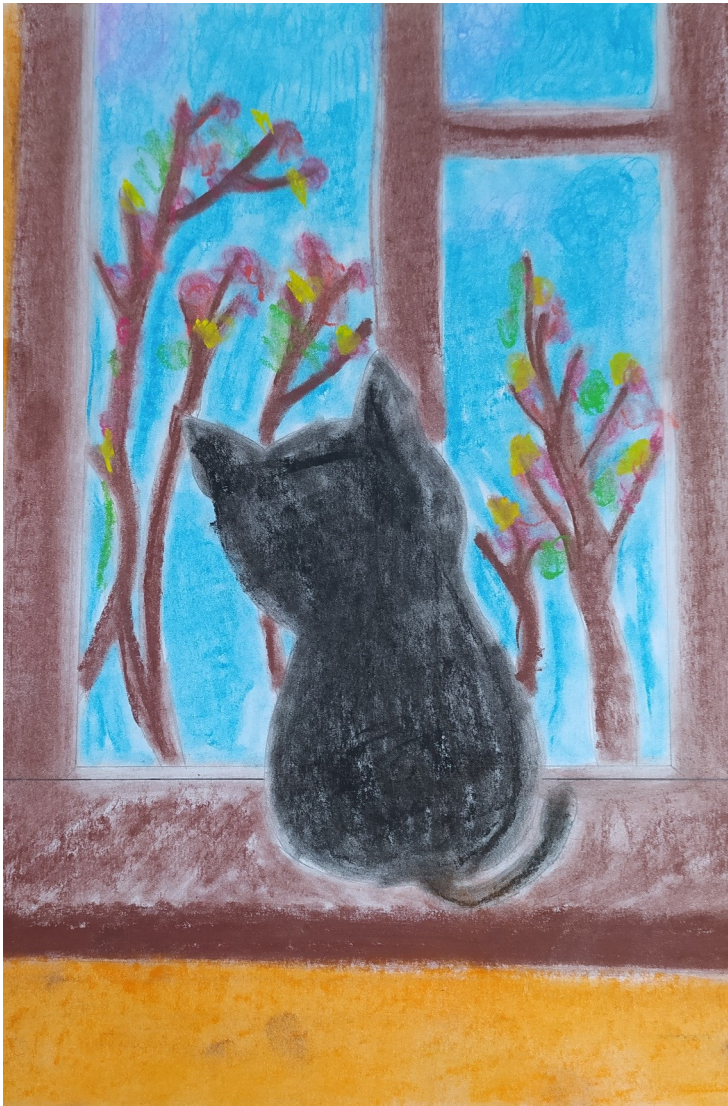




Maxim Dyskalenko, 5.C



Amina Najpova, 8.C



Natálie Chaloupková, 8.A



Karolína Kunová, 8.B

Hodina Země 2021

Hodina Země je každoroční mezinárodní akce, jejímž cílem je atraktivním způsobem upozornit na změnu klimatu. Hodina Země povzbuzuje jednotlivce, obce a organizace k zhasnutí světel na dobu jedné hodiny od 20.30 do 21.30. Akci vymyslel ji Světový fond na ochranu přírody (WWF). První ročník se konal v roce 2007 v Sydney v Austrálii. Na hodinu tehdy zhasla světla na slavné budově australské opery, do kampaně se zapojily více než 2 miliony lidí.



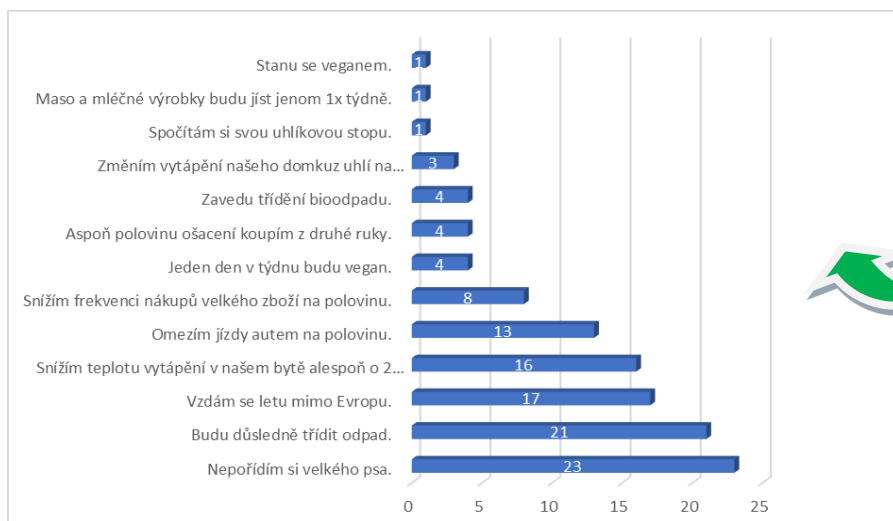
Během let se tato úspěšná akce rozšířila do celého světa a koná se vždy poslední sobotu v měsíci březnu. Od roku 2010 se koná i v České republice, kde ji koordinuje Ekologický institut Veronica.

Letošní ročník připadl na 27. března 2021. Jednotlivci se mohli zapojit symbolickým zhasnutím světel v domácnosti a registrací sebe a svého klimatického závazku. V nabídce bylo možné vybrat si nebo stanovit si svůj vlastní klimatický závazek.

Na začátku posledního březnového týdne jsme se sešli na online schůzce v Teamsech. Povídali jsme si o globálním oteplování planety, o jeho příčinách a důsledcích. Shodli jsme se na tom, že víc hlav víc ví a že společně můžeme dosáhnout lepších výsledků a tedy pomoci zpomalit oteplování planety Země.

Do klimatické kampaně Hodina Země se celkem registrovalo 39 žáků druhého stupně naší školy – 13 žáků ze šestých ročníků, 11 žáků ze sedmých ročníků, 2 žáci z osmých ročníků a 13 žáků z devátých ročníků. Patří vám všem velké DÍKY. V této náročné době jste mi věnovali svůj čas a zamysleli se nad tím, co se děje kolem nás.

Stanovenými závazky vznikne průměrná roční úspora neuvěřitelných 85 917 kg CO₂ ekv.



Naše klimatické závazky



Velké DÍKY patří mým kolegům a kolegyním, kteří se také zapojili a dali si nemalé ekologické závazky.

Můžeme se ještě těšit na sestřih videí, pořízených z našich zhasnutých

domácností. Najdete ho na školním kanálu YouTube — [odkaz je zde](#).

Monika Löflerová

Asi jste si všimli, že se v každém čísle letošního ročníku objevují vždy dva texty, které jsou jakoby mimo. Nenapsal je žádný žák naší školy, nejsou ani doprovázené nějakým vysvětlením. Tak my vám to vysvětlíme...

Je to taková naše redakční myšlenková posilovna. Když jsme na podzim viděli, jaká je (a nejspíš bude) situace, rozhodli jsme se, že vedle redakční práce (co kdo kam proč napíše a jak to bude vypadat) si dopřejeme ten luxus, že v každém čísle bude jeden

literární žánr na dané téma. Minule jsme měli cestopis, předtím se objevila pohádka či japonská haiku.

Dnes—a teď už víte proč—přinášíme dvě jarní básničky z ranku naivní poezie. O čem by mohly být jiném, než o vypuknuvším jaru a štěstí, co se všem hodí?!

π & • -

PS: Text je doprovázen autorskými kresbami.

ČTYŘLÍSTEK PRO ŠTĚSTÍ

To takhle jednou v jeteli

cvrčci berušám zpívali,

že čtyři zelená srdíčka

jsou malá štěstíčka.

Ta písnička zněla vesele a mile,

vždyť štěstí jsou ty nejkrásnější chvíle.

Ne však každý o štěstí má jasnou představu.

Někomu stačí málo, někdo si láme hlavu

a od rána do noci zoufale přemítá,

trápí se otázkou: „Kdo ví, kde si štěstí létá?“

Tak zastav se a zlehka roztáhni dlaně,

samo snad přijde blíž a sedne si na ně.



Kus krokusu

Stál pan Krokus na záhonu,

chystal jaro: plně v shonu!

Zeleň natáh' z kořenů,

ohlížel se na ženu:

„Pospěš, rychle, moje milá,

Slunce svítí. To je síla!“

Vedle sebe stáli v záři,

březen trčí v kalendáři,

když pan Krokus pustil nach

a manželku vzal trochu strach:

„Není brzo, muži můj?

Šetři si květ svůj.“

Pán záhonu usmál se:

„Zdravím jaro, už nedá se.“

A tak stáli spolu v kypré hlíně -

ona s láskou, on krapet líně.

Jak dosvědčili četní pocestní:

Zdravili jaro a byli šťastní.



Mluvíte jazykem květin?

KVĚTOMLUVA aneb KDYŽ VÁM DOJDOU SLOVA, ŘEKNĚTE TO KVĚTINOU

Květomluva je způsob, jak sdělit své pocity a názory jiné osobě pomocí květin. Zatímco dnes za sebe necháváme promlouvat květiny jen při speciálních příležitostech, tak za vlády britské královny Vikto-

rie byla pro lidi květomluva jazykem, kterému rozuměl snad každý. I na území Čech byla velmi populární, zejména v dobách národního obrození. Nejen druh květiny, ale i jejich barva nám prozrazují mnoho o jejich dárci a jeho vztahu k obdarované osobě. Kdyby se řeč květin přenesla do verbální komunikace, mohlo by to klidně znít i nějak takto: „*Jste pro mě hvězd-*

ník a lilie bílá. Rád bych s Vámi sdílel květy šeříku. V duchu vidím karafiát červený. Pošlete-li mně karafiát žiháný, pak budu pěstovat jen tulipány žluté!“ Že jste nerozuměli ani slovo? Nevadí. Květiny můžete předat osobně, nebo posílat se vzkazem, který upřesní vaše záměry a květiny svým významem jen zpečetí vaše slova.

Jaro patří mezi nejrozmanitější a nejbarevnější období roku. Po mnoha měsících šedé a bílé se v přírodě znovu probouzí život a jeho prvními známkami jsou právě květiny. Nejvíce kvetoucího



Karla Lokšanová, 7.A



Jan Krob, 6.A

Anna Maďarová, 7.A



potěšení najdeme na zahrádce, a to zejména proto, že se na ní potkávají druhy z nejrůznějších koutů světa, ale na jemnou květinovou krásu můžete narazit i na mezích, loukách, nebo jen tak v trávníku za plotem. Mezi ty nejznámější jarní květiny určitě patří: bleďule, čemeřice, hyacint, jaterník podléška, krokus, koniklec, krokus, modřenec, narcis, petrklič, sedmikráska, sněženka, tulipán ...

Tajemství květomluvy: Co vyjadřuje sněženka?

Co nám říká sněženka – skromná kytička, která na sklonku zimy houževnatě vzdoruje sněhu a mrazu? Její symbolika je čistě pozitivní – snad proto, že ji lidé odedávna chápali jako posla jara, dobré znamení, že zase přijdou lepší časy. Sněženky hrají důležitou roli také v literatuře, např. v Homérově díle Ilias a Odysea to pravděpodobně byly právě sněženky, které fungovaly jako protijed na jedy čarodějky Kirké. O sněženkách se píše i v biblických příbězích. Když byli Adam a Eva vyhnáni z ráje do zimy, anděl proměnil několik sněhových vloček v kvítky, jako vyjádření naděje, že přijde jaro.

SNĚŽENKY jsou něžnou připomínkou obnovy, síly a růstu. Na konci zimy zahrají bílé kvítky ve tvaru zvonečku kouzelnou zvonkohru, oznamující blížící se příchod jara, jsou symbolem naděje a štěstí. Proto neváhejte a první sněženku, kterou spatříte, si utrhněte anebo...



Eva Derflerová, 7.A

— • —

Obrázky jsou od žáků 6.A a 7.A—za spolupráci děkujeme paní učitelce Katzerové.

Pokud jste během března sněženku nepotkali, nevadí. Můžete si ji doma zkusit vyrobit sami!

Stačí vám k tomu barevný papír, bílý papír a lepidlo (případně kousek vaty např. z odličovacích tamponů) a šikovné ruce, jako mají děti ve 4.B, 3.A a 5.C.



Zamet' si před svým prahem

...říká jedno české úsloví. V březnu a v dubnu, když taje sníh, se ukazuje, jak jsme my, lidé, jako celek chovali k přírodě v minulém roce. Sníh totiž odhalí veškerý nepořádek a nemilosrdně nám ukáže, kde jsme co odhodili a kde nám co upadlo. Vy jistě ne, protože vám je příroda velice blízká, ale stále se ještě najde nemálo těch, kterým na srdci leží jen jejich vlastní spokojenost a pohodlí.

Uklidme Česko

Už roky se na jaře rozbíhájí stovky shromáždění, jejichž cílem je jediné: uklidit Česko. Každý rok se jako škola účastníme, ale—však vy víte—letos to nejde s vámi.



Uklidme
Česko

Můžete si ovšem vybrat, zda se do některého úklidu zapojíte (v Ústí zatím na duben žádný úklid není naplánován), nebo se chopíte své šance a vyrazíte na vlastní pěst! Možná by vás pak zajímalo zadání úkolu na duben...

Jak pomoci?

Informuj
(rodinu, kamarády...)

Staň se dobrovolníkem

Zorganizuj úklid (bezpečně!)

Najdi černou skládku

Tříd' odpad

Neodhazuj odpad
v přírodě

Skládka je, když...

Kolem nás jsou bohužel také místa, na nichž najdeme hromady odpadků, leckdy velmi pestrého složení (často pneumatiky, elektrozařízení či nebezpečný odpad např. barvy). Takovým říkáme černá skládka. Někdy vznikne náhodně, někdy cíleně. Vždy je ale **špatně!**

Naším cílem by mělo odpad ukládat na místa k tomu určená (popelnice, nádoby na tříděný odpad, sběrný dvůr) a bránit vzniku černých skládek (nebo jejich rozšiřování).



π

Více na www.UklidmeCesko.cz

Úkol a výzva: duben

Odpadu už jsme se věnovali. Na jaře po tání sněhu to bývá dost akutní a odpadky jsou na místech, kde se nám nelíbí a být by neměly. A s tím my právě budeme chtít *něco* udělat.

Budete potřebovat svaly a nadšení!

Za co tedy budeme rozdávat dubnové body?

Úkol na duben zní:

Již několikrát jsme vás vytáhli ven—dnes to nebude jinak: uklidte kus přírody. Velikost uklizené plochy necháme na vás, stejně jako její výběr. Bude libo rokli nad školou? Okolí Pekelského vodopádu?

Pokud byste potřebovali větší pytle (cca 120 l), napište mi na e-mail (níže) a domluvíme se na předání.

Nezapomeňte nám pak napsat report z úklidu, takovou krátkou zprávu o tom, co a kde jste uklízeli, jak se vám to povedlo, kdo vám pomáhal a

Třída, ze které se zapojí alespoň jeden žák, obdrží 50 bodů.

Výzva na duben zní:

Přidej se k nám a naší oslavě Dne Země. Tuto výzvu budete moci splnit až třetí dubnový týden.

Splňte výzvu a úkol pro daný ročník, pošlete nám o tom zprávu a užijte si krásný svátek naší planety.

Za každého zapojeného žáka získá třída 10 bodů

Až úkol nebo výzvu splníte, napište nám na e-mail musil@zsanceske-ul.cz vaše dojmy a pocity. A budeme rádi i za fotky!

π



Na co nezapomenout před & po úklidu?

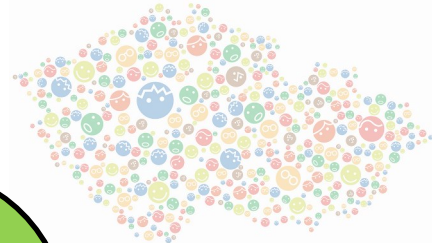
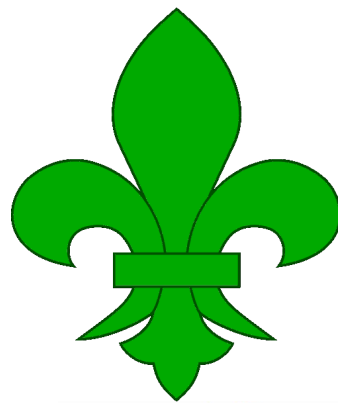


V případě nálezů nebezpečného odpadu – azbestu, nádob s nebezpečnými látkami, uhynulých zvířat apod. s nimi nemanipulujte!

Nevstupujte do žádných prostor, kde by hrozilo nebezpečí!

Při úklidu používejte ochranné pomůcky, při manipulaci s rozměrným odpadem a při používání jakýchkoliv nástrojů mějte na paměti svou vlastní bezpečnost a především bezpečnost dobrovolníků ve svém okolí.

Během akce dodržujte aktuální vládní opatření, omezení, usnesení a další platná nařízení státních institucí (COVID 19). Používejte desinfekci, po akci si umyjte ruce.



Termín splnění:

